

Janko Samec:
Na morski poti.

Pa smo bili kapitani,
pa so jadrenice bele
šle po daljni morski plani,
ko da ptičke bi letele.

In smo prišli v tuje kraje
pa smo zlate zaslužili,
smo od dobre se prodaje
vinca sladkega napili.

Niso bili pravi zlati,
niso bila vina prava. —
Dala jih je naša mati,
nič nas ni bolela glava.

A potem smo povrnili
spet v domače se pristane,
barko v bregu smo pustili
in odšli do kočice znane.

Naša mati je dejala:
»Kdor je priden, dosti služi.« —
Pa je rekla Anka mala:
»Oj je blata v naši luži!«